

محمد نوریزاد

از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد
پرش به: [ناویری](#), [جستجو](#)

محمد نوریزاد

شناختن

نام کامل **محمد نوریزاد**

زادروز **۱۳۲۱ آذر ۱۹**

زادگاه **شهرستان شهریار، ایران**

همسر **فاطمه ملکی**

دین **اسلام شیعه**

اطلاعات سیاسی

سمت‌های پیشین **کارگردان**

[فیلم‌نامه‌نویس](#)

[روزنامه‌نگار](#)

فعال **سیاسی** **فعال سیاسی**

[زندانی سیاسی](#)

فعالیت‌ها

وبگاه رسمی **[۱]**

[\[۱\]](#) [\[۲\]](#) [\[۳\]](#)

محمد نوریزاد (زاده ۱۹ آذر ۱۳۲۱ در روستایی در [شهرستان شهریار](#)) کارگردان، فیلم‌نامه‌نویس و روزنامه‌نگار [ایرانی](#) است.

نوری زاد از نویسندهای سابق [روزنامه کوهان](#) و تا پیش از سال ۱۳۸۸ از پرشورترین حامیان رهبری جمهوری اسلامی [\[۱\]](#) و مخالف سرسخت جریان [اصلاح طلبی](#) بود اما در [حریان اعتراضات پس از انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۸](#) به صفت منتقدان حکومت پیوست و به دلیل نگارش نامه‌های سرگشاده انتقادی خطاب به [علی خامنه‌ای](#) رهبر جمهوری اسلامی دستگیر شد. [\[۲\]](#)

محتويات

[نهفتن]

- ۱ موضع سیاسی
 - ۱.۱ نامه‌های سرگشاده به رهبر
 - ۱.۲ بازداشت
 - ۱.۳ احضار خانواده به دادسرا
 - ۱.۴ نامه سینماگران در حمایت از وی
 - ۱.۵ اعتراض غذا در زندان اوین
 - ۱.۶ نامه به حسن خمینی
 - ۱.۷ نامه‌های پس از آزادی
- ۲ آثار
 - ۲.۱ فیلم سینمایی
 - ۲.۲ مجموعه تلویزیونی
- ۳ منابع
 - ۳ بیوند به سرون

موضع سیاسی [ویراشش]

نامه‌های سرگشاده به رهبر [ویراشش]

سه نامه نخست نوریزاد به رهبری پیش از دستگیری وی منتشر شد. وی در این نامه‌ها از آقای خامنه‌ای، که با عنوان «پدر» از وی یاد می‌کرد، خواسته بود تا تغییری در سیاست‌های خود در نحوه برخورد با معترضان ایجاد کند؛ «حوادث بعد از انتخابات، همه معادلات فکری و انسانی ما را بهم زد. رفتاری که تحت امر حضرت‌الله با مردم شد، رفتار همشان و هم‌طراز رحمت و فهم و همراهی مردم نبود. مردم اگر انتظار داشتند این رفتار را از ماموران خودسر نظام ببینند، در عوض، انتظار این را هم داشتند که رهبرشان، بلاfacله به رسم علی‌های مکررش، همچون علی به مددشان بباید و دادشان بستاند. نه این که مرتب روح و رفتار وحشیانه ماموران را تأیید کند و به مردم معرض خودش، همسنگ اغتشاشگران و براندازان نگاه کند» و از پیوستن مردم به صف دشمنان نظام جلوگیری کند؛ «اگر سخنان شما پیش از این، نگران دشمن بود، در نماز جمعه همین هفته گذشته، دیدیم که سخنان شما نگران رفتار بخشی از مردم، بله: مردم است. و این، همان دستاوردي است که در این سی سالگی انقلاب، ما بدان دست یافته‌ایم. یعنی سابقاً ما برای دشمن خط و نشان می‌کشیدیم، حالا کارمان بجایی رسیده‌است که باید برای بخشی از مردم خودمان خط و نشان بکشیم.» در تعریف دوستان و دشمنان خود تجدیدنظر کند و بهجای آنکه افرادی چون «حداد عادل، سعید مرتضوی، حسین شریعتمداری، صادق محصولی، محمد جواد لاریجانی، و محمد حسین صفار هرنزدی» را قدر بداند و بر صدر نشاند. که به گفته او بزرگترین زخم‌ها را به حکومت می‌زنند؛ «متأسفانه هرروز که می‌گذرد، از پس و پیش رفتار اینان، که بسیار نیز صادقانه صورت می‌پذیرد، فتنه‌های درشت و ریز سامان می‌گیرد و به پروپای نظام می‌پیچد. این دوستان، نشانه دیگری نیز دارند. و آن این که: مطلقاً از تماسای فلاکت مردمان خود، گرسنگی در خود احساس نمی‌کنند. مثلاً از دقیق‌ترین آمار میزان اعتیاد جوانان کشورشان مطلع‌اند اما دانستن این آمار برای اینان با ندانستن یکی است.» به متقدان دلسوز خود توجه کند. و برای چاره‌جوبی از آن‌ها کمک خواهد. او میرحسین موسوی، محمد خاتمی و مهدی کروبی را بهترین دوستان او لقب داده بود که «برای نظام، و برای شخص شما، و برای شخص شما، و برای شخص شما، و برای شخص شما، آنهم در بحرانی‌ترین روزهای عمر انقلاب، یک گشته در کل کشورمان زدند و میلیون‌ها ایرانی رمیده و پشت کرده به نظام و حتی معاندین داخلی و خارجی را در شورانگیزترین وجه ممکن، به پای رکاب شما باز آوردنده.» و از او می‌خواست تا دست از حمایت از احمدی‌نژاد بردارد؛ «شما بخاطر آقای احمدی‌نژاد، مراجع را از دست دادید. بخش وسیعی از مردم و نخبگان کشور را از دست دادید. بخاطر او، دوستی ملت‌های دیگر را از دست دادید. و این همان موجی است که در سراسر کشور، به سمت فراگیری

می خرد. این موج، شما را با آقای احمدی نژاد تنها خواهد گذارد.» و برای نجات کشور از بحران «شخصاً عمامه از سر بگیرید، و پایبرهنه و ژولیده موی، همچون پدران بزرگوارتان، برای رونق مجدد دین خدا، نهضتی به اسم آشتی ملی به راه اندازید.»

وی پس از دستگیری و صدور حکم زندان و شلاق نیز نامه چهارم خود را نوشت. وی در این نامه نوشته بود «شصت و هشت روز از این مدت را در زندان انفرادی به سر برده ام، توسط بازجوهای خود مورد اهانت و ضرب و شتم قرار گرفته ام. در همه این احوال، از جنابعالی به عنوان رهبری فهیم و آگاه اسم برده ام.» و از رهبر گله کرده بود که چرا مثل موسوی و کروبی و خاتمی به عیادت خانواده اش نرفته و قدر حمایت های گذشته او از رهبری را ندانسته است: «فلانی - نوریزاد - درست در روزهای بحرانی، با برنامه های تلویزیونی اش، با نوشته هاییش، برای من رهبر که در معرض تهاجمات طوفانی این و آن قرار گرفته بودم، به میان آمد و از من سخت جانبداری کرد. امروز او در زندان است؛ به خاطر انتقاد از من! او باید در زندان ادب شود. همسر و فرزندانش توسط بازجوهای بی سواد و بی ادب و تندخو به ناسزا گرفته شوند و خود او به تلخترین شکل ممکن به ورطه تهدید و تحریر و ضرب و شتم درافت. اما این دلیل نمی شود که من رهبر قدر زحمت های پیشین او را ندانم و به خانواده اش سر نزنم.» وی در این نامه با هشدار بر اینکه او پشتیبانی مردم را به کلی از دست داده «شما، امروز رهبر کدام مردمید؟ من مردم فراوانی برای شما نمی بینم. رهبری، آن هم بر حداقل مردم، که غرورآفرین نیست. مبادا من و شما را از دحام مردمی که به استقبال یک مسئول و یا خود جنابعالی می آیند، بفریبد. شما اگر به دیگر افراد مشهور هم اجازه سخنرانی و حضور در کشورتان بدهید، غوغای مردمان ما فزونی خواهد گرفت.» و جامعه در آستانه یک انفجار بزرگ است و آرامش آن فقط ناشی از ضرب و زور اسلحه «اگر باور ندارید به یک آزمون خیالی تن در دهید. به دو کشور ایران و مثلًا سوئد یا کانادا یا حتی مالزی اعلام می کنیم که مردم این دو کشور، یک روز، فقط یک روز پلیس و بسیج و اسلحه ای بر سر نخواهند داشت و آزادند که هرچه می خواهند انجام دهند.

فقط طی یک روز، تصور می کنید در پایان این یک روز؛ کشور ما و شما چگونه خواهد بود؟ و کشورهای دیگر چطور؟» اعلام کرده بود که هنوز خود را دوست وی می داند و به چاره اندیشی او برای نجات کشور امید بسته است: «دوستان خوب شما، فراتر از شما، و در صنفی که انگ دشمن بر پیشانی آحادش خورده است، غم شما را می خورند و مضطربانه علاوه مند درخشش ناب شما در این روزهای پایانی آزمون الهی اند.»^[۱]

روز ۹ خرداد ۱۳۸۹ پنجمین نامه او به علی خامنه ای در چند وبسایت منتشر شد. او در آستانه برگزاری [نیاز جمعه](#) ^[۲] ۱۴ خرداد ماه توسط خامنه ای، به او هشدار داد «مواطن فتنه های واقعی» باشد.^[۳]

وی همچنین در ۲۰ مرداد ماه ۱۳۸۹ نامه دیگری را که خود از آن به عنوان آخرین نامه به خامنه ای یاد می کند در وبگاه خود منتشر کرد. در این نامه محمد نوری زاد با ذکر نزدیک بودن مرگ خامنه ای از مجموعه شکایات مردم ایران که در قیامت از او خواهد شد نوشت. همچنین از او درخواست کرده که در این واپسین روزهای باقی مانده عمر خود دست به تصحیح امور زند و به عنوان شروع همه زندانیان سیاسی را آزاد کند. وی در پایان نامه خویش یادآور شده بود که «این آخرین نوشته ای است که مستقیم، رو به شما می نویسم. و خود، به عاقبت تلح آن واقفهم. چرا که ماموران و قاضیان گوش بفرمان ما، در کار خود استادند. آنان نیک می دانند چگونه یک معترض و منتقد را با شکنجه و فحش های ناموسی به تنگنای روحی و روانی در اندازند. من همه این ابتلائات آتی را بجان می پذیرم تا صدای سخن خود را به گوش حضرت شما برسانم.»^[۴] پیرو این نامه، وی در تاریخ ۲۷ مرداد ۱۳۸۹ به زندان اوین فراخوانده شد.^[۵]

بازداشت [وبراسن]

محمد نوریزاد در ۲۹ آذر ۱۳۸۸ پس از مراجعته به دادسرا در پی احضار تلفنی، به اتهام توهین به مسئولان و تبلیغ علیه نظام بازداشت شد. در حکم دادگاه بدovی به سپریستی قاضی پیرعباس، قاضی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب، آمده است که آقای نوری زاد به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام و تخریب چهره سی ساله نظام» به یک سال [حسن تعزیزی](#)، به اتهام توهین به [آیت الله خامنه ای](#) به

دو سال حبس تعزیری، به اتهام توهین به آیت‌الله [صادق لاریجانی](#)، رئیس قوه قضائیه، به ۹۱ روز حبس تعزیری، به اتهام توهین به [محمود احمدی نژاد](#)، رئیس جمهور، به ۹۱ روز حبس تعزیری و به اتهام توهین به [سید احمد علم‌الهدی](#)، امام جمعه مشهد به تحمل ۵۰ ضربه [شلاق](#) محکوم شد.^[۶] او در آخرین یادداشت و بلاغ شخصی اش از رئیس قوه قضائیه انتقاد کرده بود.^[۷] او بعد از صدور حبس و هفتاد روز انفرادی به قید وثیقه به مرخصی آمد.

احضار خانواده به دادسرا [[ویرایش](#)]

فاطمه ملکی همسر، و فرزندان نوریزاد در بیستم بهمن ۱۳۸۸ به دادسرای انقلاب اسلامی مستقر در [زندان اوین](#) احضار شدند. به عقیده برخی فعالان حقوق بشر، این احضار به دلیل انتشار نامه سرگشاده همسر نوریزاد خطاب به مردم ایران بوده است.^[۸]

دادستان تهران در برابر درخواست فاطمه ملکی همسر نوریزاد برای تعیین وضعیت وی گفته است:^[۹]

تا زمانی که افکار وی مهار نشود هیچ درخواستی پذیرفته نیست.

خانواده نوریزاد در ۱۱ خرداد ۱۳۸۹ در نامه‌ای سرگشاده به [دادستان](#) تهران، با اعتراض به عملی نشدن وعده دادستان مبنی بر آزادی محمد نوریزاد نوشتند: «آیا حق داریم شاکی پنج‌نفری باشیم که به طرز وحشیانه به همسرم حمله کرده و بعد از صد و پنجاه روز [روزه‌داری](#)، روزه او را به [افطار](#) ضرب و شتم گشوند؟ و آیا حق داریم بگوییم که اعتماد ما از شما و دستگاه قضایی سلب شده وهیچ‌گونه اطمینانی به قول‌های شما نداریم؟»^[۱۰]

نامه سینماگران در حمایت از وی [[ویرایش](#)]

در نخستین روزهای سال ۱۳۸۹ بیش از چهل نفر از سینماگران و نویسندهای ایرانی در نامه‌ای سرگشاده خواهان آزادی نوریزاد و [حعرف‌پناهی](#) شدند. برخی از امضا کنندگان این نامه عبارتند از: [یهرام بیضایی](#)، [کوهرث پوراحمد](#)، [باک احمدی](#)، [فاطمه معتمدآریا](#)، [مسعود کیمایی](#)، [کامران شیردل](#)، [خشایار دهیمی](#)، [ناصر تقوابی](#) و [شهلا لاهیجی](#).^[۱۱]

اعتصاب غذا در زندان اوین [[ویرایش](#)]

گفته می‌شود روز سه شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۹ محمد نوریزاد را به بهانهٔ هواخوری از سلول خارج کرده‌اند و سپس ۵ نفر از عوامل امنیتی اوین بر سر وی ریخته و به قصد کشتن او را کتک زده‌اند. به طوریکه ضربه شدیدی که به سر او وارد آمده است توسط پرشک زندان ضربه مغزی تشخیص داده شده است. بر اثر این ضربه بینایی وی مختل شد. نوریزاد بعد از این عمل ماموران زندان اوین به اعتصاب کامل آب و غذا دست زد.

نوریزاد در یادداشتی، از [زندان اوین](#) با عنوان «کمربند دوم» یاد کرد و نوشت، بازجوهای [وزارت اطلاعات](#) او را در زندان کتک زده و به او و خانواده‌اش فحاشی کرده‌اند و در پی اعتراض وی به وضعیت نامناسب [بند ۲۰۹ اوین](#)، پنج نفر از ماموران زندان به او حمله و به سر، دو [کتف](#) و بینایی او آسیب وارد کرده‌اند. او نوشت، دادستان تهران به او پیشنهاد داده است درخواست عفوی را خطاب به [آیت‌الله خامنه‌ای](#)، بنویسد، ولی او این درخواست را رد کرده است.^[۱۲]

نامه به حسن خمینی [[ویرایش](#)]

نوریزاد با نوشتن نامه‌ای از زندان اوین به [حسن خمینی](#) به بی‌حرمتی و قطع سخنرانی او نامه‌ای دلジョیانه نوشت که این «بی‌تریتی‌ها» را محصل فریب مردم در «معامله» «آری» برای جمهوری اسلامی دانست و دستاوردها و عملکردها مسئولین را بعد از انقلاب «غش» در «معامله بزرگ» خواند و به سخنرانی [خامنه‌ای](#) خرده گرفت و قیاس خود را با [علی](#) و دیگران را با [طلحه](#) و [نسی](#) اشتباه خواند

و عملکرد و سخنرانی خامنه‌ای را سبب شعله‌ورشدن اطرافیان رئیس جمهور «بی‌تعادل» دانست.^[۱۵]

نامه‌های پس از آزادی [ویراستش]

پس از آزادی یا مرخصی نوری زاد، وی باز هم تعدادی نامه خطاب به رهبر ایران منتشر کرد. در نزدیکی روز غیر رسمی مرد در ایران، او نامه متفاوت با قبل و اینبار خطاب به علی (امام علی نه سید علی خامنه‌ای) نگاشت که به کنایه به رفتار رهبر ایران می‌پرداخت.^[۱۶]

آثار [ویراستش]

فیلم سینمایی [ویراستش]

فیلم‌های سینمایی:^[۱۷]

- پرجم‌های قلعه کاوه (۱۳۸۶) - کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس
- سیزمن حنوبی من (۱۳۸۶) - کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس
- شاهزاده ایرانی (۱۳۸۴) - کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس
- انتظار (۱۳۷۹) - کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس
- گل‌ها و گلوله‌ها (۱۳۷۰) - فیلم‌نامه‌نویس
- دریا برای تو (۱۳۶۹) - فیلم‌نامه‌نویس
- نخلستان تشهه (۱۳۶۸) - کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس
- همه با هم (۱۳۶۵) - کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس

مجموعه تلویزیونی [ویراستش]

مجموعه‌های تلویزیونی:^[۱۸]

- «ما اهل مسجدیم» (مستند)
- «روی خط مرز» (مستند)
- «شب‌های رمضان» (مستند)
- «از کراچی تا پیشاور» (مستند)
- «گل‌های سرخ» (مستند)
- «حسین و زهراء» (مستند)
- «ما مرد جنگیم» (داستانی)
- «پروانه‌ها می‌نویستند» (داستانی)^[۱۹]
- «مجموعه تلویزیونی چهل سرباز» (داستانی)

منابع [ویراستش]

1. ↑ نامه نوری زاد در انتقاد از رهبر ایران و دلخوبی از حسن خمینی بی‌بی‌سی فارسی
2. ↑ بی‌بی‌سی
3. ↑ نامه‌های سرگشاده محمد نوری‌زاد به آیت‌الله علی خامنه‌ای
4. ↑ «اگر که با خود صادق باشیم، صدای شکستن استخوان‌های اقتدارمان را خواهیم شنید / آسیب و حراحتی که ما به اسلام و به گرایش دینی مردم وارد آورده‌ایم، فراتر از آسیب و حراحت همه طول تاریخ است» (فارسی). ندای سیز آزادی، ۴ ژوئن ۲۰۱۰. بازبینی شده در ۴ ژوئن ۲۰۱۰.
5. ↑ «آرزو دارم در این روزهای بیانی عمر، نام نیکی از خود به بادگار گذارد و خطاهای رفته را به سامان خوش باز آورید ناشر = ندای سیز آزادی» (فارسی).
6. ↑ «مرا بکجا خواهند برد در زندان اوین؟».

- . 7. ↑ «محمد نوری زاد به مخصوصی آمد» (فارسی). وب سایت خبری بی بی سی، ۳ تیر ۱۳۸۹.
بازبینی شده در پنج شنبه ۲۴ زوئن ۲۰۱۰ - مصادف با ۰۳ تیر ۱۳۸۹.
- . 8. ↑ «همسر و فرزندان محمد نوری زاد، روزنامه نگار زندانی به دادسرای انقلاب اسلامی احضار شدند» (فارسی). رادیو فردا، ۲۰ بهمن ۱۳۸۸. بازبینی شده در ۲۰ بهمن ۱۳۸۸.
- . 9. ↑ «همسر و فرزندان محمد نوری زاد، روزنامه نگار زندانی به دادسرای انقلاب اسلامی احضار شدند» (فارسی). رادیو فردا، ۲۰ بهمن ۱۳۸۸. بازبینی شده در ۲۰ بهمن ۱۳۸۸.
- . 10. ↑ بی بی سی
11. ↑ «نامه سرگشاده خانواده نوری زاد: آقای دادستان! در قضاوت بر استقلال و عدالت تکه کنید» (فارسی). جرس، ۱۱ خرداد ۱۳۸۹. بازبینی شده در ۱۱ خرداد ۱۳۸۹.
- . 12. ↑ «درخواست دهها سینماگار ایرانی برای «آزادی نامشروع» بناهی و نوریزاد» (فارسی). رادیو فردا، ۲۲ مارس ۲۰۱۰. بازبینی شده در ۲۴ مارس ۲۰۱۰.
- . 13. ↑ «سینماگران ایران و جهان خواستار آزادی حفر بناهی هستند» (فارسی). دویچه وله فارسی، ۲۲ مارس ۲۰۱۰. بازبینی شده در ۲۴ مارس ۲۰۱۰.
- . 14. ↑ «محمد نوری زاد، فیلمساز و روزنامه نگار، از ضرب و شتم خود در زندان اوین خبر داد» (فارسی). رادیو فردا، ۹ خرداد ۱۳۸۹.
- . 15. ↑ «محمد نوریزاد در نامه به سیدحسن خمینی: سخنان رهبری، آتش فتنه رئیسجمهور و دارودسته اش را شعله وتر ساخت» (فارسی). بامدادخبر، ۲۰ خرداد ۱۳۸۹.
- . 16. ↑ پدر روزت مبارک
17. ↑ ویگاه سوره
- . 18. ↑ سیم اتصال مهندس با حنگ / گفتگو با محمد نوریزاد - کارگردان ماهنامه امتداد، آبان ۱۳۸۶، شماره ۲۳
- . 19. ↑ مجموعه تلویزیونی چهل سریاز سایت جامع فرهنگی مذهبی شهید آوبنی

پیوند به بیرون [ویراست]

- بادداشت محمد نوریزاد از اوین؛ داستان گفتگوی من و دادستان
- مصاحبه با بی بی سی محمد نوریزاد؛ چرا به رهبر نامه می نویسم
- ارج مصدقی: نامه سرگشاده به آقای محمد نوری زاد

[نیوفتن]	دانشجویان و استادان دانشگاه	هنرمندان	اعضای احزاب
زیدانیان سیاسی سرشناس منتسب به حسین رستم ضیاء الدین نبوی • داود سلیمانی • محمد توکلی • محبود دری • مبترا عالی • بهاره هدابت • سعید مدنی • محمد ملکی • علی اکبر محمدزاده • میلاد اسدی • احسان عده تبریزی • مهدیه گلرو کوهار گودرزی • عبدالله مومنی • علی ملیحی • قاسم شعله سعدی • سمعه توحیدلو • آرش صادقی • رسول بداقی • علیرضا عاشوری • بیمان عارف • محمد صابر عباسیان • فرید رئیس دانا • مسعود بدرام • مهدی تاحیک • عبدالرضا قبری • نوید خانچانی • مسعود سبهر • محمد یوسفی • سعید نورمحمدی • سلمان سیما • کیان تاجبخش • حسین رونقی • داریوش حلالی علیرضا فیروزی • سورنا هاشمی • محمد حسین درسی			

امیر خرم • محمدجواد امام • تقی رحمنی • سید مهدی زواره‌ای
 • علی‌شاکری‌زاده • علی شکوری‌زاده • فیض‌الله عرب‌سرخی • محسن
 • امین‌زاده • سید ابراهیم امینی • عmad رهاور • شیوا نظر آهاری
 • مصطفی تاجزاده • علی تاجرنا • محمد رضا تاجک • محمد توسلی
 • محمد رضا حلبی‌پور • محمد رضا خاتمی • مهدی محمودیان • هاله
 سحابی • ابوالفضل قدیانی • محسن آرمنی • حسین نورانی نژاد
 سعید حائری • مریم قربانی فر

عبدالفتاح سلطانی • نسرین ستوده • محمد سیف‌زاده • محمد علی
 دادخواه • محمد اولیانی‌فرد • شادی صدر

وکلای دادگستری

مسعود باستانی • هدی صابر • عیسی سحرخیز • بهمن احمدی
 اموی • احمد زیدآبادی • عmad الدین باقی • کوان صمیمی • نازنن
 خسروانی • کریم ارغندی‌پور • ژیلا بنی‌بعقوب • مازیار بهاری
 ساسان آقابی • علیرضا بهشتی • احسان هوشمند • موسا
 امرآبادی • مسعود لواسانی • سیروس زارعزاده • سام محمودی
 محتبی پور‌محسن • عبدالرضا تاجک • محتبی تهرانی • ناما
 حعفری • اعظم وسمه • محمد حسین شهرانی‌زاده • محمد داوری
 مهدی محمودیان • امیر خسرو دلیر‌ثانی • هنگامه شعبی
 عبدالرضا احمدی • فریبا بیژوه • نگار سایه • سعید لیلаз • حعفر
 کاظمی

روزنامه‌نگاران

مریم ضباء • حسام فیروزی • اکبر امینی • زهرا بهرامی • محمد رضا
 معتمدی‌نیا • حمزه کرمی • احسان خرسندی • مهدی خزعلی • حعفر
 کاظمی • راضیه نشاط

دیگر افراد

جنیش سین • من محمدی • شعارهای جنیش • پیام نوروزی رهیان
 (جنیش سین) ۱۳۸۹

مرتبط

برگرفته از «[محمد نوری‌زاده](http://fa.wikipedia.org/w/index.php?title=%D9%85%D8%A7%D9%84%D8%A7%D9%85_%D9%85%D9%84%D9%88%D9%87&oldid=8643135)»
 دردها:

- جنیش سین
- افراد زنده
- اهالی شهریار
- بازداشت‌شدگان حوادث بس از انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۸ ایران
- دانش‌آموختگان دانشگاه علم و صنعت ایران
- روزنامه‌نگاران اهل ایران
- زادگان ۱۳۲۱
- زادگان ۱۹۵۲ (متلادی)
- زندانیان سیاسی اهل ایران
- فارسی‌زبانان
- فعالان دموکراسی در ایران
- فعالان سیاسی اهل ایران
- فعالین جنیش سین
- فیلم‌نامه‌نویسان اهل ایران
- کارگردانان اهل ایران
- کارگردانان فیلم‌های فارسی‌زبان
- مستندسازان اهل ایران
- مهندسان برق اهل ایران
- ویلگ‌نویسان اهل ایران